

بنام خدا

حضور حماسی شبانه با تکان دادن پرچم میهنی، راهبردی در دفاع وطنی،

برای اولین بار در ایران

نویسنده: دکتر احمد علی نوربالا، عضو پیوسته فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران

در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، درست زمانی که بین دو طرف توافق شده بود که دور بعدی مذاکرات ایران و آمریکا، صورت پذیرد، دو کشور صاحب بمب اتمی یعنی آمریکا و اسرائیل، به یک کشور غیراتمی حمله نظامی کردند. با عنوان مخالفت ادعایی با جهت گیری ایران برای دستیابی به سلاح هسته ای. این حمله منجر به آسیب جدی زیر ساختی و نظامی و کشتن عده ای از فرماندهان نظامی و دانشمندان و نیز مردم عادی ایران شد. متأسفانه تعداد معدودی از کشورها، این حملات غیر قانونی و مخالف با قواعد بین المللی را به صورت صریح محکوم نمودند و حتی برخی آن را کار کثیف مثبت قابل دفاع خواندند. بعد از دوازده روز، آتش بس برقرار شد و سپس قرار بر مذاکره مجدد شد.

بار دیگر نیز در زمانی که دو طرف در حال مذاکره بودند، متأسفانه در صبحگاه روز شنبه ۹ اسفند ماه ۱۴۰۴ علاوه بر ترور ناجوانمردانه رهبر انقلاب اسلامی ایران، حضرت آیت الله سید علی خامنه ای، به مدرسه شجره طیبه در میناب هم حمله شد و علاوه بر شهادت قائد و رهبر کشور ایران، بیش از ۱۶۰ نفر از نوشکفتگان مدرسه میناب نیز در یک روز پریپر شدند و البته به دنبال آن تداوم ترور شخصیت های علمی، امنیتی، نظامی و حمله به مراکز فرهنگی علمی و اقتصادی، به صورت حجمی وسیع صورت گرفت. پرواضح بود که نیروهای نظامی ایران هم مقابله جدی دفاعی را در همان ساعات اولیه شروع نمودند. با کمال تأسف باز هم شاهد محکومیت صریح این حملات از تعداد قلیلی از کشورها و مجامع بین المللی و حقوق بشری بودیم.

در این مرحله مردم غیور و وطن دوست ایران، که جنایت بی شمار متجاوزان، همراه با سکوت و یا حملیت غیر آشکار و آشکار دیگرکشورها را دیدند با یادآوری این جمله از آموزه قرآنی: **و من یتوکل علی الله فهو حسبه** و نیز آموزه دینی مبنی بر **"حب الوطن من الایمان"** و سرانجام یادآوری این ضرب المثل ایرانی: **«کس نخارد پشت من، جز ناخن انگشت من»** به عوض آواره شدن و فرار به دیگر کشورها، به صحنه آمدند و با حضور حماسی و پرشور خود به ویژه در شب ها و همراه با در دست داشتن پرچم سه رنگ سبز و سفید و سرخ ایران و گرداندن آن، هم به عزاداری و معرفت افزایی دینی و مداحی حماسی و هم به بروز خشم و انزجار از عملکرد دو دشمن متجاوز آمریکا و اسرائیل پرداختند و از همه مهم تر پشتیبانی خود را از عملیات دفاعی و انتقامی رزمندگان دلیر ایرانی با صدای رسا و بلند ابراز نمودند. فرمانده محترم و شجاع هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، هم یک بیان تاریخی را به قلم آورد و گفت **"مردم! میدان با ما، خیابان با شما"** و البته پس از انتخاب رهبری جدید ایران، حضرت آیت الله سید مجتبی خامنه ای، ایشان هم در اولین پیام مکتوب خود، به استمرار مفید و موثر این حضور حماسی تاکید نمودند.

به نظر اینجانب اتخاذ این جنبش "حضور حماسی شبانه با تکان دادن پرچم میهنی، راهبردی در دفاع وطنی" برای اولین بار در ایران ثبت شد. حقیر بنا دارم در این مقاله موارد موجزی از اثرات روان شناختی این جنبش و شور حماسی شبانه را فهرست وار به شرح زیر بیان کنم:

۱- احساس امیدواری: همه کسانی که در این اجتماعات شبانه حضور می یابند با نگاه دینی و نیز وطنی، با مشاهده انبوه جمعیت و حس همبستگی غیر قابل تصور و پیش بینی نشده، مشحون از روحیه امید و نشاط به منزل باز می گردند.

۲- احساس خوش بینی: با مشاهده و تامل و هم افزایی عشق به انجام تکلیف دینی و ملی، در همه حاضرین، غالب مشارکت کنندگان، نگاه خوش بینی به آینده و در آغوش گرفتن پیروزی را، ولو دیر هنگام، با خود به ارمغان می آورند.

۳- احساس مشارکت جنگی (کارآمدی): همه کسانی که در این حضور حماسی شرکت می کنند به هر اندازه و هر مقداری که بتوانند تلاش می کنند در پرشورتر برگزار شدن مراسم، چه با حمایت فکری، فرهنگی، مالی، تغذیه نذورات یا انضباطی و امنیتی، همکاری و همیاری داشته باشند. همگی احساس مشارکت در جنگ دارند و هیچکس احساس بطلان نمی کند.

۴- تقویت حس تاب آوری: حضور در این مراسم و مشاهده افرادی با سنین متفاوت، عقاید و سلايق مختلف و آموختن درس پایداری و صبوری و مقاومت آحاد شرکت کننده بروحیه و حس تاب آوری فردی و جمعی افراد می افزاید.

*جالب است بدانیم که این چهار مؤلفه فوق (امیدواری، خود کارآمدی، تاب آوری و خوش بینی) از عوامل سرمایه روان شناختی مورد نظر "فردلوتانز" مبدع و معرف واژه سرمایه روان شناختی است.

۵- زدودن ترس عمومی: در شرایط جنگی، همه آحاد مقیم اقلیم جنگی و حتی مستمعین فجایع جنگی، به صورت طبیعی دچار هیجان ترس می شوند و یکی از راهکارهای غلبه بر این ترس عمومی مشارکت در این گونه حضورهای حماسی است.

۶- برانگیختن احساس رعب و ترس در دشمنان: به هر میزان تعداد و تنوع افراد حاضر در صحنه شور شبانه حماسی بیشتر باشد به همان میزان، ترس و وحشت، نه تنها در دشمنان، بلکه در خائنین و منافقین و جاسوسان هم بیشتر می شود.

۷- ارتقای حس وطن دوستی: در دست داشتن پرچم به عنوان نماد ملی در دست پیر و جوان و کودک، حس وطن دوستی را بیش از پیش، شعله ورتر می کند. همراهی پرچم ایران با شعارهای دینی و معرفتی، نماد بارزی از تقویت روحیه ملی و مذهبی جامعه را نمایان می سازد.

۸- پشت گرمی و حمایت معنوی از رزمندگان وطنی: رزمندگان دلیر در خطوط مقدم دفاعی، به همان نحو که خودشان هم نیاز به این حماسه را بیان نمودند، با دیدن و شنیدن از حضور پرشور مردم، احساس دلگرمی می کنند و اعمال و رفتار خود را مفید و مؤثر حس می کنند و نیز ثبات قدم بیشتر خود را به منصفه ظهور می رسانند.

۹- خنثی کردن تبلیغات یاس آفرین و دروغ پراکن دشمن: مردمی که در معرض تبلیغات زهر آگین و جنگ روانی دشمن قرار گرفته و می گیرند با مشاهده حضور حماسی و شور و هیجان متنوع این صحنه ها به پوچ و بی ارزش بودن بلند گوها و تریبون دشمنان، مخالفین و منافقین داخلی و خارجی پی می برند.

۱۰- ارتقای سرمایه اجتماعی: همراهی کل اعضای خانواده از کوچک و بزرگ، زن و مرد، فرزندان و نوادگان، همسایگان، هم محلی و هم شهری در این مراسم جزء نادر حوادثی است که همراهی مردم را با سیاست جنگی کشور و نظام و تبعیت از ارکان ساختاری و حاکمیتی، به ویژه با رهبری نظام را به رخ جهانیان می کشاند و البته این مؤلفه بزرگ و مهم، سرمایه اجتماعی بسیار کارساز و ارزنده و ذی قیمت در این برهه زمانی است.

به امید پیروزی کامل جبهه حق بر جبهه باطل و آرزوی تعجیل در ظهور منجی عالم بشریت